CİLT II
No. 28
4-2-1943

AFACAN

7½ KURUŞ

Her hafta Perşembe Günleri çıkar

— 2 —

. Geçen sayıdan devam .

Tremal Naik, tüfeğine yapışmış, karaya atlamak üzere hazırlanmıştı. Kayık, kürekler bırakılınca eski hızı ile biraz gitti, sonra yavaş yavaş karaya yanaştı. Kara orman avcısı sessiz karaya atladı. Arkasından da Kammamuri çıktı. Bir an, hareketsiz durup dört bir yanı dinlediler. Çıt çıkmıyordu. Sonra, Tremal, zavallı Hurtinin ölü olarak bulunduğu yere doğru ilerlediler.

Biraz gittikten sonra, Tremal alçak sesle:

— Kammamuri, dedi, tetik davran, tehlikeye yaklaşıyoruz.

Ustasından cesaret alan delikanlı, korkudan kurtulmuş, her türlü tehlikeye karşı koymıya hazırlamıştı. Gözlerini Termala çevirdi. Kara orman avcısı, keskin bakışlarını gecenin karanlığını delmek istiyormuş gibi ileri dikmişti. Bir şey gördüğü belliydi.

— Ne var?

— Bak, sen de görürsün.

Kammamuri onun baktığı yere baktı ve boğuk bir sesle:

— Ay!. Bir adam var! dedi.

— Sus!

Tremal Naik tüfeğini eline aldı ve:

— Gidelim bakalım, kim, dedi.

O önde, Kammamuri arkada; parmaklarının ucuna basa basa ilerlediler.

Gördükleri gölgeye biraz yaklaşınca Tremal Naik durdu ve:

— Canlı bir adama benzemiyor, dedi. Ölmüş olacak.

— Ya ölü değil de mahsus öyle görünmek istiyorsa?

— Kendisi bilir!

İki Hintli, daha büyük bir ihtiyatla, karşılarındaki gölgeye doğru ilerlediler. Bir ağacın dibinde yatan bu vücut hareketsiz duruyordu.

Tremal, biraz daha yaklaştıktan sonra, yine kısık bir sesle:

— Ölü bir adam bu, dedi. Ölü olmasaydı...

Lâkırdısını bitiremedi. Dört adımda, adamın yanına varmıştı. Üzerine eğilip baktıktan sonra:

— Hurti! Diye haykırdı

Hakikaten, ağacın dibinde yatan ölü Hurti'den başkası değildi.

İki Hintli onun başı ucuna gittiler. Zavallı arkadaşları, arkası üstü yatmış, kaskatı kesilen bacakları dizlerinden kıvrılmıştı.

Tremal Naik, yerde yatan ölüyü kaldırdı ve neresinden yaralanıp öldüğünü anlamak için baktı. Fakat, ölü vücudün hiç bir yerinde bir yara görülmüyordu. Yalnız, biraz daha iyi gözden geçirince, Hurtinin ensesinde mor bir bere gördü. Zavallı Hintlinin ensesine gelen bir taşla öldüğü anlaşılıyordu.

Tremal, bunu anladıktan sonra:

— Haydi, sen kayığa dön, dedi. Ben onlardan nasıl öç alacağımı bilirim.

Kammamuri, arkadaşının ölüsü başında büyük bir acı duyarak:

— Zavallı Hurti diyordu. Fakat anlamıyorum: Niçin ve nasıl öldürdüler onu?

— Merak etme. Kammamuri, öğreneceğiz ve öcümüzü alacağız. Tremal Naik'e kimse meydan okuyamaz.

— Fakat, ya düşmanlarımız bizden çok daha kalabalık ve kuvvetli ise?

— Öc almak istiyen karşısındakinin gücünü düşünmez.

— Peki, Hurti'yi ne yapacağız? Burada mı bırakacağız?

— Yarın sabah ırmağın kutsal sularına atacağım.

— Ama, yarın sabaha kadar kaplanlar paralar.

— Ben başında iken hiç bir canlı varlık ona yaklaşamaz.

— Nasıl? Sen burada mı kalacaksın?

— Evet, Kammammuri, ben burada kalıyorum ve ancak öcümü aldıktan sonra döneceğim.

— Olmaz, usta! Seni de öldürürler....

Tremal Naik'in dudaklarında kendine güvenir bir adamın alaylı gülümsemesi belirdi.

— Tremal Naik orman çocuğudur, dedi. Hiç bir şeyden korkmaz ve onu öldürmek pek kolay değildir. Haydi sen kayığı al git.

— Olmaz, usta.

— Niye?

— Sana bir şey olacak olursa kim yardım eder? Bırak beni, seninle beraber kalayım. Senin her dediğini yapacağıma söz veriyorum.

— Düşmanlarla karşılaştığımız zaman korkmıyacaksın ve kaçmıyacaksın, e mi?

— Söz veriyorum, usta.

— Pekâlâ, öyleyse. İki kişi olursak elbette düşmanlarımızla daha iyi çarpışırız.

Bunun üzerine, Tremal Naik ırmağın kıyısına gitti. Kayığı tutup karaya çekti ve tersine çevirerek çalılıkların arasına sakladı:

Kammamuri:

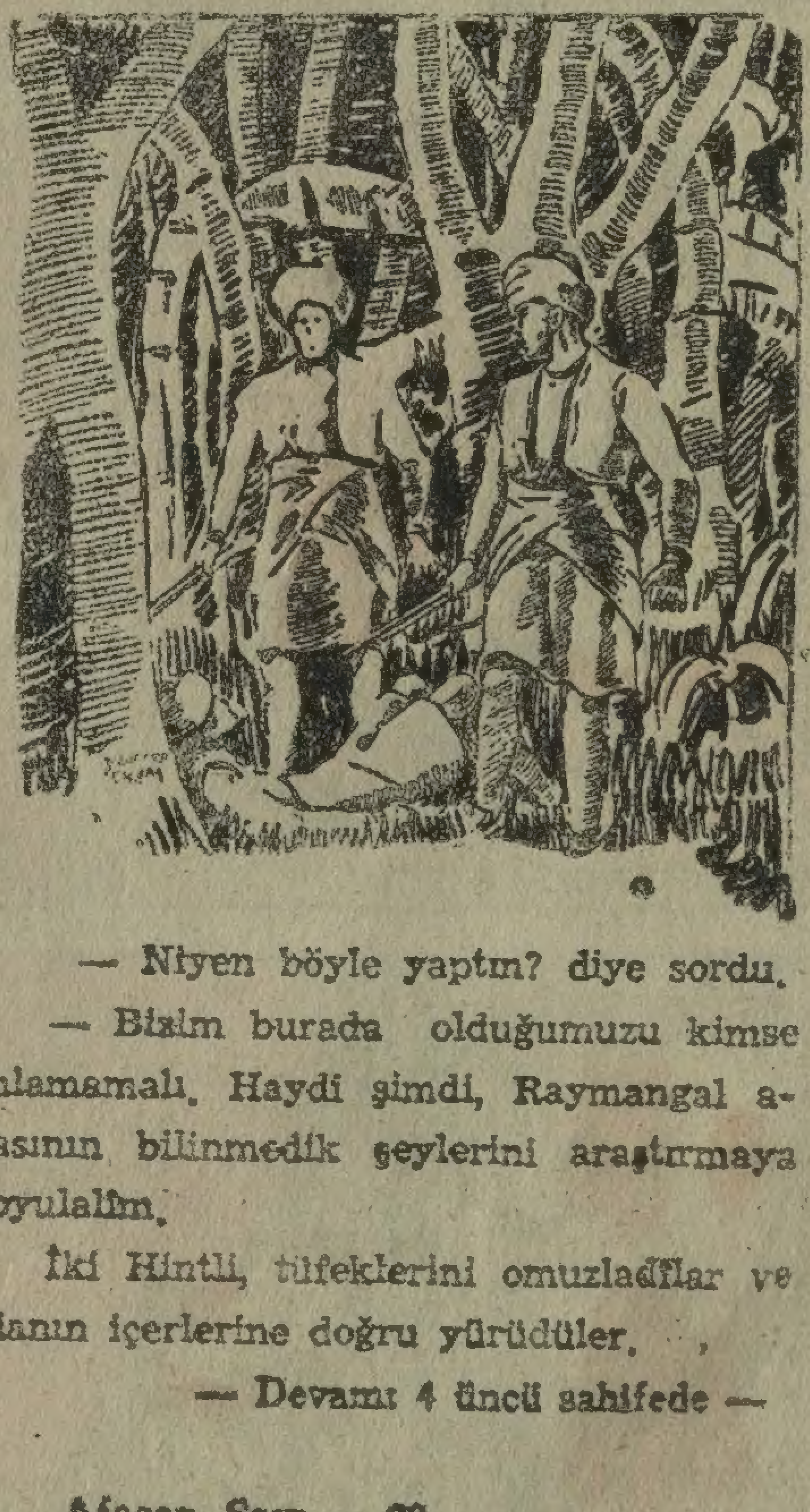

— Niyen böyle yaptın? diye sordu.

— Bizim burada olduğumuzu kimse anlamamalı. Haydi şimdi, Raymangal adasının bilinmedik şeylerini araştırmaya koyulalım.

İki Hintli, tüfeklerini omuzladılar ve adanın içerlerine doğru yürüdüler.

— Devamı 4 üncü sahifede —

AVCI BAYTEKİN
İ İLE STACET VE ONUN
VALLI KARISI KAFA AVCI-
ZINIH ELİNDE ESİR EDİLİR
AYIN ONBEŞİNDE KURBAN
DİLMEK ÜZERE MABEDE
TİRİLMİŞLERDİ. FAKAT
SİHİRBAZ İLE İHTİYAR
DIN NAURİ ESRARENGİZ
OKLA KARŞILAŞTILAR.
KORKARAK KAÇTILAR.
KOLU AĞAÇTAN SIYRI-
LARAK YERE AYAK
BASTI..
STACET KARISINI KOLLA-
RI ARASINDA GÖTÜRÜR-
KEN, BAYTEKİN İLE KOLU
DA BIÇAK ALTINDA SİHİRİ
ÇOK BOZULMUŞ OLAN
LİLİYİ YATIŞTIRIYORLAR.
ŞAFAK, AYA TAPANLAR-
DAN KURTULANLARIN
ÜZERİNDE DOĞUYORDU..
EPSİ KURTULMUŞLARDI.
KAT NAURİNİN BÖCEĞİNİN
RBANI OLAN TALİSİZ HELEN
LÂ ONUN ISIRMASININ
SİRİ ALTINDA BULUNUYORDU.
ENÇ KADIN BAĞIRIYOR, KENDİ-
Nİ ORMANLARIN İÇİNE ATIYOR,
ONRA BAYTEKİNLE STACET
ARAFINDAN TUTULUYORDU...
AKŞAM U: HER ZAMAN
GAYET İYİ İŞ GÖREN KOLU
TAM BİR GÖZETLEYİCİLİK
YAPIYORDU...
BAYTEKİN,
HELEN İLE
LİLİ İYİLEŞMEDİKTEN SONRA
BİZİM YOLUMUZA DEVAM ET-
MEK İMKÂNI YOKTUR DEDİ..
İHTİYAR BİR YERLİ
KADIN DOKT RU
ÇAĞIRDILAR.
BAYTEKİN, İZTIRAP İÇİN-
DE DURMADAN
KAMPIN ETRA-
FINDA DOLA-
ŞIYORDU..
BAYTEKİN KARARINI BİR
TÜRLÜ VEREMİYORDU.
HALBUKİ STACET UFKA
BAKIYOR, ETRAFI İNCE-
LİYORDU...
17
HELEN, YATAĞINA UZANMIŞ
OLDUĞU HALDE BÜYÜK BİR
KÂBU İÇİNDE İNLEYORDU.
HAYIR NAURİ! HAYIR! ACI.
ONLARIN YANINDAKİ ODADA
BAYTEKİN İLE LİLİ HİÇTE
RAHAT BİR HALDE DEĞİL-
DİLER.....ARKASI VAR.

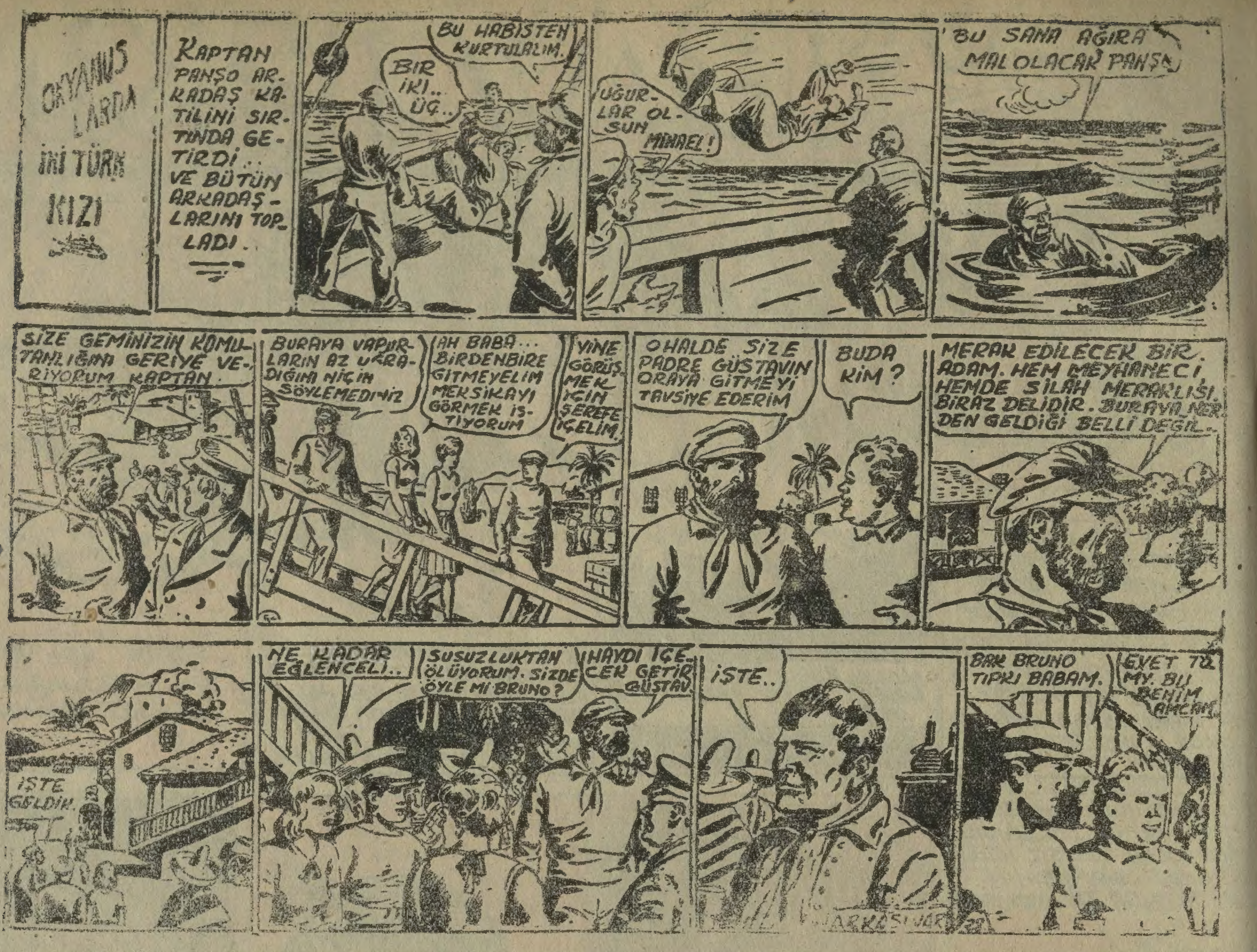

KARA ORMAN AVCISI

— 2 inci sahifeden devam —

III

HURTİ'NİN ÖCÜ ALINACAK

Raymangal adası, Ganjın kollarından Mangal ırmağının kutsal suları ortasında sık ve uzun ağaçlarla kaplı bir ormanlıktı. Kıyıdaki çalılıklardan başlıyan ağaçlar, adanın içerlerine doğru girdikçe gitgide yükseliyor ve sıklaşıyordu. Hele adanın en ortasında "Tapınak inciri,, adı verilen bir çeşit ağaç vardı ki yukarı doğru boy attığı kadar enlemesine de dal budak salıyor, dalları yere sarkıp toprağa girdikten sonra yeniden bir ağaç gibi yükseliyor, böylece girift bir orman ortaya getiriyordu.

Ormanlarda yaşıyan Hintliler bu ağaçların altında sanki bir kubbede imiş gibi yaşarlardı.

Termal Naik, adaya gelen yabancıların buralara saklanmamış olacaklarını düşünüyordu.

Yerlilerin "Tapınak inciri" anlamla "Moralo" dedikleri bu ağaçlardan en irisinin altına gelince, Kara orman avcısı:

— Burada pusuya yatacağız, dedi. Bakalım ilk kurşunumuzu kim yiyecek!

— Demek, Hurti'yi öldüren yabancıların buralarda olduğunu düşünüyorsun ha?

— Elbette. Göreceksin, sabaha kadar bu işin bilmecelerinden birini çözeceğiz.

— Bana kalırsa ilk önümüze çıkanı öldürmeyip canlı olarak ele geçirmiye çalışalım ve ondan bu yabancıların kimler olduklarını, nereden ve niçin geldiklerini öğrenelim. Daha iyi olur, değil mi?

— Bakalım Kammamuri, durum ne gösterecek? Şimdi sen fazla konuşma da gözlerini aç ve tetikte bulun.

Tremal Naik bunu söyledikten sonra cebinden bir yaprak çıkardı, bunun içine bir parça Hindistan cevizi koydu ve ağzına atıp çiğnemiye başladı. Bu Hintlilerin pek sevdikleri kokulu bir yapraktı. "Betel" adını verdikleri bu yaprağı mideye ferahlık, ağıza tazelik ve nefese güzel bir koku vermek için çiğnerlerdi. Bunun zihni açmıya yaradığını de bilirlerdi.

İki saat geçti, ama, bu, iki yüz yıl gibi gelmişti. Koca ağacın altına uzanmış olan Tremal ile Kammamuri gecenin bom boş sessizliğine kulak vermişler, âdeta diken üzerinde oturuyorlardı.

Vakit gece yarısını biraz geçmişti. Tremal Naik'in kulağına bir ses gelir gibi oldu. Yavaşça:

— Kammamuri, diye seslendi. Dikkat et!

— Nevar? Bir şey mi gördün?

— Hayır, ama, bir ses duyar gibi oldum.

— Ne yandan?

— Yerin altından gibi geldi.

— Yerin altından mı? Nasıl olur?

— Tremal Naik'in kulakları çok de[...]liktir ve aldanmaz.

— Ne olabilir acab?

— Bilmiyorum ama, öğreneceğiz elbette.

— Çok tuhaf şeylerle karşılaşacağımız belli, usta.

— Korkuyor musun?

— Yoo!

— Öyleyse kes sesini ve kulak ver.

Bu sırada, orman çocuğunun duyduğu ses yeniden işitildi. Bu sefer Kammamuri de duymuştu. Sahiden, yerin altından geliyordu ve sanki büyük bir taş yuvarlanır gibiydi.

İki Hintli birbirlerine bakıştılar. Moralo dallarının sık yaprakları arasından süzülen ay ışığı onların yüzlerini birbirlerini görecek kadar aydınlatıyordu.

Tremal Naik fısıldadı:

— Duydun, değil mi? Sanki yerin altında davul çalıyorlar.

— Daha var —

Bu Harbin Hikâyeleri

Genç uçmanlar düşmana karşı bir akına hazırlanırken içlerinden biri:

— Bu sabah kendimi öyle cesur hissediyorum ki, diyordu, on kişiye karşı tek başıma çarpışabilirim.

Arkadaşları onun bu sözlerine gülmediler. Çünkü "Çekirge" adı ile tanınmış olan bu uçman, sahiden sözünün eri idi ve gözünün pek olduğunu, hiç bir şeyden yılmıyacağını bundan önceki bir çok örneklerle göstermişti.

Çekirge'nin içine doğmuş olacak: O günkü savaşta, istediği gibi, on düşman uçağına karşı tek başına kaldı... şimdi burada onun, kendisinden on kat üstün bir kuvvete karşı nasıl çarpıştığının hikâyesini okuyacaksınız.

Filo, uçak alanından kalkmak üzere iken, düşmanın iki koldan taarruza geçtiği haberi geldi. Bu kuvvetler, biri batıdan biri şimalden, ayni zamanda kalkmışlar ve büyük bir hızla geliyorlardı. Halbuki onlar, bu iki koldan gelen düşmanı karşılayacak kadar hazırlıklı değildiler. Sonra, düşman topraklarına, bir bombardıman akını yapacakları için, yollarını ona göre çizmişler, plânlarını ona göre hazırlamışlar ve benzinlerini ona göre almışlardı. Durup daha uzun bir çarpışma için hazırlık yapacak vakit yoktu. Çünkü düşmanı, yurdun harp fabrikaları bölgesine gelmeden önce karşılanması gerekiyordu.

Bunun üzerine, filo komutanı, odasındaki âletleri karşısında, düşman uçaklarının nereden ve ne kadar hızla geldiklerini hesapladı ve şu komutu verdi:

— Üç uçak batıya, kalanlar şimale gidecek. Her iki kol da düşman uçaklarını fabrika bölgelerine girmeden karşılayacak ve arkadan yeni kuvvetlerimzi gelinceye kadar oyalamak için bütün gayreti ile çalışacak...

Bir başına on uçağa karşı çarpışacağını söyliyen Çekirge, batıya doğru gidecek olan üç uçaklık filoda idi ve en başa geçmişti. O yandan gelen düşman uçakları öte yandan gelenlerden daha az olduğu için bu işe, küçük filonun ancak üç uçağı verilmişti. Fakat düşman yine de pek o kadar küçümsenemiyecek kadar azlık değildi: Çekirgenin payına en aşağı dört, beş uçak düşüyordu.

Fakat, daha çarpışmaya tutuldukların ilk dakikalarında, arkadaşlarından ikisi de birbiri arkasına yara alarak ondan ayrıldılar. Biri, tutuşan uçağından kendisini paraşütle yere attı, öteki de ustalıklı bir manevra ile uçağını yere indirdi. Şimdi on iki uçağın karşısında bir "Çekirge" kalmıştı. Umduğundan daha üstün bir kuvvetle çarpışacaktı ama, kendi kendine:

"On uçağın hakkından gelecek olan bir düzünesinin de hakkından gelir!" diyordu...

Çünkü onda, her silâhtan üstün olan inan vardı: Korkusuzluğu ve bilgisi ile, savaşı kazanacağına inanıyordu.

Bir yandan uçağını sürüyor, bir yandan da makine tüfeğini kullanıyordu. Yalnız, büyük bir heyecan içinde olduğu için kendi kendine söylenmekten, coşkunlukla bağırmaktan da kendini alamıyordu:

"Bir, iki, üç! Üçü birden üzerime ateş açıyor! Ama bilmiyorlar ki ben onların hepsini şimdi alt edeceğim! Makineye biraz daha hız vereyim ve şöyle bir çember çevireyim...„

Bu, çok ustaca bir manevra olmuştu: Büyük bir hızla giden uçak, ilk önce şöyle bir açılmış, sonra arı gibi vızıldayarak dönmüş ve bütün uçaklarının çevresini kuşatmıştı. Şimdi, çevirdiği bu çemberi gittikçe daraltıyor ve baş döndürücü hızla, ışık etrafından pervane gibi, dönüyor, dönüyor, dönüyordu!

Düşman uçakları, bu kadar hızlı gittiği halde tam bir çember çizerek dönen bir uçmanı şimdiye kadar görmemişlerdi. Onun gittikçe daralan çemberinin içinde birbirlerine sıkışmışlar, dışına çıkamaz bir hal almışlardı. Çünkü, "Çekirge" uçmanın uçağı o kadar hızla dönüyordu ki, düşmanlardan biri bu çemberden dışarı çıkmıya çalışacak olursa muhakkak onunla çarpışacaktı. Gözü pek uçman, düşman uçaklarından biri ile çarpışmaktan korkmuyor, ölümü göze almış bulunuyordu.

Böylece, düşman uçakları kısa bir zamanda birbirlerine girdiler ve kendilerini yaralamaktan korkarak, ateş edemez oldular.

"Çekirge" uçman ise, onları kıskıvrak bağladığını görünce daha çok coşmuş, makineli tüfeğini çevirerek onları biçmiye başlamıştı:

"Bir! İki! Üç! Dört!.. Amma da güzel yuvarlanıyorlar ha! Ne güzel da takla atmasını biliyorlarmış mübarekler!.. Hadi bir tane daha! Varan beş! Varan altı! Hadi yedincisi...„

Bir iki dakika içinde yedi uçak tekerlenmiş kimisi alevler içinde yanarak, kimisi fırıl fırıl dönerek yere düşmüştü.

Yalnız, çemberin içindeki uçakların sayısı azaldıkça manevraları kolaylaşıyor ve birbirlerini vurmak tehlikesi azalarak düşmanlarını daha iyi seçebiliyorlardı.

Tam bu sırada, "Çekirge uçman" başındaki telsiz telefon kulaklıklarında bir sesin vızıldadığını duydu:

"Biraz daha gayret! Yardımcı kuvvetler yola çıktı..„

"Yardımcı uçaklar yaklaşıyor..„

"Beş dakika daha düşmanları oyalıyabilirsen zafer bizimdir!"

"Zafer bizimdir!"

Bu ses genç uçmanın kulaklarından bütün vücudüne sıcak bir alev dalgası gibi yayıldı ve delikanlı daha büyük bir canlılıkla savaşına devam etti.

Beş dakika sonra, yardımcı uçaklar gelmiş ve düşmana ateş açmıya başlamıştı.

Fakat o zamana kadar Çekirge uçman üç düşman uçağını daha düşürmüştü. Arkadaşlarını, telsizle verdiği, şu müjde ile karşıladı: "Zafer bizim!"

Yeni resimli romanımız
Dalaylamanın Sarayında

Sevgili okuyucularımıza yeni cildimize (Mandraka'nın) yeni bir seroveniyle dünyanın en meşhur romanlarından (Fatoştu) ve yine güzel resimli bir roman olan (Dalalamanı'ın Sarayında serovenini sunuyoruz.

(Dalalayman'ın Sarayında) resimli romanını iyice takip için size şu izahatı veriyoruz:

Çinli Li Hung, kızı Min Li'yi Dalalayman'ın sarayına gelin veriyor. Halbuki kız oraya gitmek istemiyor. Min Li zorla saraya götürülüyor. Onu kurtarmaya koşan Kubilay Çinlilerin arasına karışıp saraya giriyor. Min Li, yerine başka bir kızı bırakarak kaçmıştır. Kubilay'la bir Çinli onu arıyorlar.

DİYANA
DİYANA, YENİ İCAT EDİLEN BİR UÇAK MOTORUNUN PARÇALARINI ÇALAN HAYDUTUN PEŞİNDE. ÇALINANLARI KURTARIYOR. FAKAT HAYDUTLARIN TUZAĞINA DÜŞÜYOR..
BENİ HÜKÜMET ADAMLARIMI.. YANLIŞLIK OLACAK.
HAYIR, PASAPORTUNUZU BAKACAKLAR..
PASAPORTUM YOK. İLK VAPURLA AVRUPAYA DÖNECEĞİM.
BUNLARI POLİS MÜDÜRÜNE SÖYLERSİNİZ. BENİMLE GELİN.
BENİ NİÇİN BURAYA GETİRDİNİZ. BURASI POLİS MÜDÜRLÜĞÜ DEĞİL..
LİMANIN KUYTU BİR KÖŞESİNDE..
GELDİK KÜÇÜK BAYAN.
?
SİZİ BURAYA KAPAYACAĞIM. BİRAZ BEKLEYECEKSİNİZ.
BU OYUNU KISA KESİN!
KIZI GETİRDİK MOTUNG.
ÇOK ZEKİSİNİZ! GEMİDE BENİ UYUTTUNUZ. FAKAT YİNE KARŞINIZDAYIM!
SİZ Mİ?
EVET, BEN! GÖZLÜKLERİNİZİ ÇIKARIN SİZİNLE KONUŞACAKLARIM VAR. OTURUN.
BANA O MAKİNE PARÇALARI LAZIM. ONLAR NEREDEDİR BANA SÖYLEYİNİZ.
SÖYLEMİYECEĞİM.
?
KANG! BU KIZI LABRATUVARIN YANINDAKİ ODAYA KAPA. ZORLA SÖYLETECEĞİZ.
BURADAN ÇIKINCA SİZİ KONSOLOSA ŞİKÂYET EDECEĞİM.
PEKİ!
KONSOLOS MU? AKLIMA İYİ BİR FİKİR GELDİ!
EVET BU YOL DAHA İYİ. BU İŞİ SEN YAPACAK SIN STİYENFELT.
GÜZEL BİR PLÂN..
YAPALIM AMA, BU İŞ BEN PEK BEĞENMİYORUM..
PEH..
MOTUNG KONUŞUYOR..
KIZA BİRAZ YİYECEK VER VE DEDİKLERİMİ YAP.
MERAK ETMEYİN.
ACIKTINIZ MI? SİZE YİYECEK GETİRDİM.
ACIKTIM YA!
RÜYAMI GÖRÜYORUM ACABA?
EVET KAPIYI AÇIK BIRAKMIŞLAR!..
HEMEN GİDİP KONSOLOSU BULURUM.
DİYANA KONSOLOSLUĞA GİDİYOR..
KONSOLOSU GÖREBİLİR MİYİM?
LÜTFEN BENİ TAKİP EDİNİZ.
DEMEK MOTORUN PARÇALARI 63 ÜNCÜ CADDEDEKİ AHBAPLARINIZDA DEMEK..
EVET EFENDİM. ONLARIN BİR VAPURA YÜKLENMESİNDE BANA YARDIM EDERSENİZ SİZE ÇOK MERSİ.
DİYANA BAŞINA GELENLERİ KONSOLOSA ANLATTI..
YALANCI KONSOLOS....
ARKASI VAR
37

BDULLAHI
ERTARMAK
IN SAKİ
İ BIRAK-
NIZ
İ?
ARZUNUZ MÜCEV-HERLERİNİZİ GERİ ALMAKTI.
O BANA BİR DAHA GELEMEZ
O BENİM MÜCEVHER-LERİMİ TEKRAR AL-MAK İSTEYECEKTİR. ONLARI EMNİYETE AL-MAK LAZIM MANDRAK.
SİZİN EM-NİYETİNİZ ALTINDA OLMAK İSTERİM DUFY.
BENİM Mİ? TEŞEKKÜR EDERİM PRENSES.
YALNIZ ÇOK MEŞ-GULÜM.
SİZ İYİ KALP-LİSİNİZ. BENİ BIRAKMAZ-SINIZ.
ÖYLE İSE BU TERLİFİNİZİ BİRAZ DÜŞÜNE-YİM PRENSES.
MÜFETTİŞ
FY PREN-
ES NAR-
NIN MÜ-
VHERLE-
NİN MU-
FAZASI-
KABUL
DER.
FAKAT BİR İMZA BUNA HİÇ LÜZUM YOK BAY DUFY..
RİCA EDERİM. BU İMZAYI ALINIZ ÇÜNKÜ BÜYÜK MESULİYET AL-TINA GİRİYORUM PRENSES..
KENDİMİ BİRAZ ASABİ GÖRÜYORUM. ŞU SİGARALAR-DAN BİR TANE VERİR MİSİNİZ.
MEMNUNİYET-LE..
BU SİGARALARDAN HİÇBİR YERDE BU-LAMADIM. BANA SİHİRBAZLIK DERSİ VERMEK İÇİN NE İSTER-SİNİZ?
SOL CEBİ-NİZDE DE BU SİGARA-LARDAN BULACAK-SINIZ.
MANDRAKIN BİR İŞARETİLE MÜFETTİŞİN CEBİ SİGARA DOLAR.
MÜFETTİŞ
ÜCEVHER
ERİN MU-
AFAZASI-
N KABUL
DER VE
İR SENET
ERİR.
BU MÜCEVHERLER YANIMDA İKEN SOKAKTA YALNIZ GİDEMEM..
ABDULLAH Sİ-ZİNLE GELSİN. HAYDİ GÜLE GÜLE.
ARTIK PRENSES EMNİYETTE..
SAKİ-DEN KOR-KU-YOR..
BEN DE SAKİ-DEN KORKA-RIM YALNIZ PRENSESE SÖY-LEME ABDUL-LAH..
SAKİ MÜ-CEVHER-LERİ TEKRAR ALMAK-TAN ÇEKİN-MEZ VE HİÇBİR ŞEYDEN KORKMAZ.
İŞTE YAZIHANEM LOTHAR.. DAHA ZİYA-DE YANIMDA KALMIYA LÜZUM YOK. MÜCEV-HERLERİ KASAYA KOYACA-ĞIM..
EFENDİME HER ŞEYİN YERİNDE OL-DUĞUNU BİLDİ-REYİM.
MANDRAK
LE PREN-
ES AB-
ULLAHI
BEKLER-
LERKEN
BİRDEN-
BİRE
KAPI
VURU-
UR..
ABDULLAH OLMALI MANDRAK.
BU KADAR ÇABUK GELEMEZ-Dİ..
NASILSINIZ MANDRAK. SAKİ NERE-DE? TUTTUNUZ MU?
BU NE DEMEK DUFY? NEYE DÖNDÜN?
NEREDEN DÖNDÜM? NE DEMEK İSTİYORSU-NUZ? SİZİ İKİ HAFTADIR GÖRMEDİM.
NASIL.. İKİ DAKİKA EVVEL BERABER DEĞİL Mİ İDİK. NAR-DANIN MÜCEVHER-LERİNİ ALMADI-NIZ MI?
HANGİ MÜCEV-HERLER? BU NARDA KİMDİR MANDRAK?
BİRDENBİ-
RE GELEN
MÜFETTİŞ
MANDRAKI
ONBEŞ GÜN
DENBERİ
GÖRMEDİ-
ĞİNİ SÖY-
LER.
ALAY ETME DUFY.. BURA-DAN ONBEŞ DAKİKA EVEL NARDANIN MÜCEVHERLE-RİNİ ALARAK AYRILMADINIZ MI?
YEMİN EDE-RİMKİ HAYIR. BEN BAYANI İLK DEFA GÖRÜYORUM..
NARDA SENETİ ÇABUK VER..
İŞTE BURADA MÜFETTİŞ BUNU ELİYLE YAZDI..
MANDRAK ZARFI AÇAR.
GÖRDÜNÜZ MÜ MANDRAK BİR BİRİMİZLE BULUŞTUK.. FAKAT ÇOK KOLAY OLDU..
HER ZAMANKİ GİBİ BALÇIK DEVEYİ BIRAKTI..
SAKİ!..
SAKİ İKİNCİ DEFA OLARAK PRENSESİN MÜ-CEVHERLERİNİ MÜFETTİŞ DUFY KIYAFETİNDE OLARAK ÇAL-MAĞA MUVAF-FAK OLDU..
BENİ İYİ TEM-SİL ETMİŞ FA-KAT İZİNİ BIRAK-MIŞ
EVET MÜFET-TİŞ ONDAN BİZZAT MÜ-CEVHERLERİ-Mİ MUHAFAZA ETMESİNİ İSTEDİM.
ALÂ.. BEN BU BALÇIĞI KOL-LEKSİYONUM ARASINA KOYACA-ĞIM.
ABDULLAH ONA REFAKAT EDİYOR ONA YETİŞE-CEK OLURSAK İŞ KOLAYLA-ŞIR.
EY BENİM KÜÇÜK MÜ-CEVHERLERİM BİR DAHA SAKİMİN ELİN-DE BULUNUYORSU-NUZ...
SAKİ, HÂLÂ MÜFETTİŞ KIYA-FETİNDE OYNADI-ĞI OYUNDAN MEMNUN

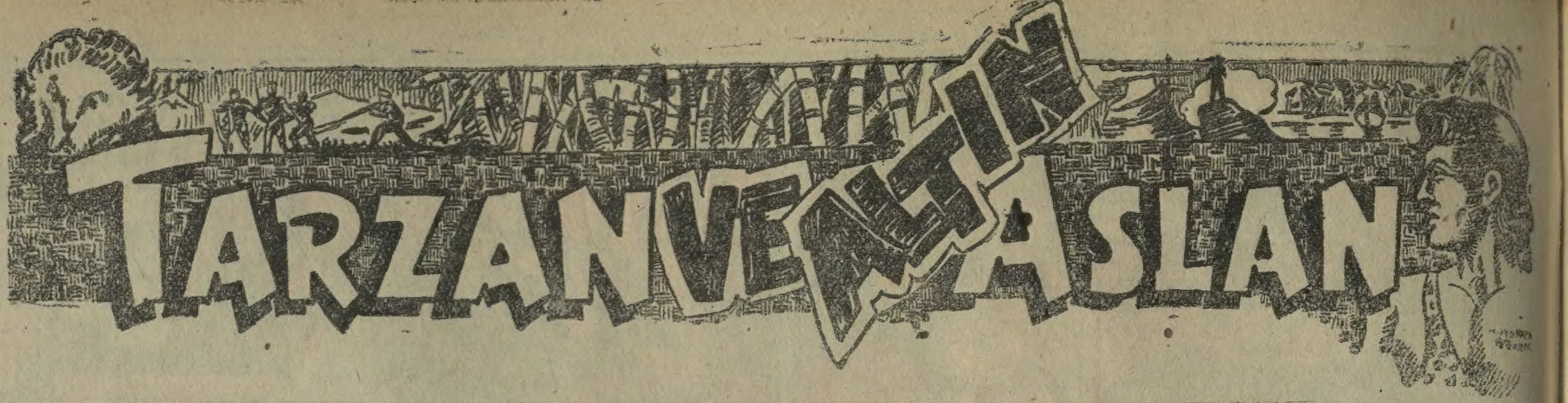

. Geçen sayıdan devam .

Tarzan

Sabah oldu, Tarzanla dört yol arkadaşı yollarına devam edip bir köye geldiler. Burada birçok kulübe vardı. Yerliler onları büyük bir heyecanla ve dostlukla karşıladılar. Çünkü Tarzanı hepsi tanıyorlar ve seviyorlardı. Hattâ onu gökten yere inmiş bir Allah gibi sayanlar bile vardı.

Köyün reisi yerlileri çevresine topladı, Tarzanın önünde kendi âdetlerince bir tören yaptırdı. Sonra Tarzan onlara döndü. Yanındakileri tanıttı.

— Bunlar benim arkadaşlarım, dedi. Deniz kıyısına kadar gideceğiz. Fakat yollarda fazla belâya girmek istemiyorlar. Sizden istediğimiz şu: yanlarına birkaç savaşçı verin de en emin ve en kısa yoldan deniz kıyısına kadar gitsinler. Tarzanın hatırı için bunu yaparsınız sanırım.

Köylülerin reisi, yerlere kadar kapanarak:

— Emredersiniz, efendim, dedi.

Tarzan:

— Teşekkür ederim, dedi. Yalnız, o zamana kadar arkadaşlarımın iyi yedirilip içirilmelerini ve rahat ettirilmelerini de istiyorum. Ben daha fazla kalamıyacağım. Mühim bir işim var. Bir saniye bile boş yere geçirmek istemem. Hadi Allaha ısmarladık.

Yerlilerin reisi:

— Güle güle Tarzan hazretleri, dedi. Yolunuz açık olsun. Hiç merak etmeyin. Arkadaşlarınızın rahatını temin ederiz. Karınlarını doyururuz. Ve kazasız belâsız, gidecekleri yere kadar götürürüz.

Tarzan, bunun üzerine, arslanını peşine takarak onların yanından ayrıldı. Dört arkadaşına selâm bile vermeden uzaklaştı.

BÖLÜM XIX
KRASKİ'NİN AKİBETİ

O gece Kraski'nin gözüne uyku girmedi. Tarzan onları bu köye emanet etmiş ve kendilerine karşı iyi davranmalarını tenbih etmişti. Burada, Tarzanın ahbapları diye onlara güzel bir şekilde bakacaklar, sonra yanlarına bir alay savaşçı verip yola çıkaracaklardı. Fakat bu sırada ya Tarzan elmaslarının çalındığını fark eder ve onlardan şüphelenir de gelirse İşte bunu düşündükçe Kraski'nin uykusu kaçıyor, yattığı yerde deli gibi oluyordu.

Kraski'ye köyde Bluber'le beraber bir kulübe vermişlerdi. İki arkadaş, birer köşeye konulmuş olan kuru ot minderlerin üzerinde kıvrılmışlardı. Fakat Bluber başını yastığa koyar koymaz uyuduğu halde Karl Kraski ancak sabaha karşı dalabildi.

Sabah olduğu zaman, daha güneş ortalığı iyice aydınlatmadan, Kraski kalktı, usulca kulübeden dışarı çıktı ve köyün yolunu tuttu.

Arkadaşlarından ayrılarak, deniz kıyısına tek başına gitmeye karar vermişti. Bu, şüphesiz, çok tehlikeli bir maceraya atılmak olacaktı. Fakat Kraski kendi kendine, bunun zahmete değer bir şey olduğunu düşünüyordu. Çünkü, tek başına deniz kıyısına varıp Avrupaya kapağı atmaya muvaffak olursa, işi işti. Elindeki elmasları satacak ve bunların parası ile müthiş bir zengin olacaktı. Ondan sonra ömrünün sonuna kadar rahat rahat yaşardı.

Kraski, elmas dolu çantayı koynuna yerleştirmiş, tüfeğini omuzuna asmış, tabancasını eline almış, ormanda gidiyordu. Kendi kendine yolunu bulacağına pek emin değildi amma, bir kere yola çıkmıştı. Batıya doğru gidecekti. Elbette bir gün deniz kıyısına varırdı.

Fakat, yaban ormanlarında tek başına yolculuk hiç de Kraski'nin sandığı kadar kolay değildi. Bunu anlamakta gecikmedi. Biraz gittikten sonra etraftan yılanlar görünmeye, yırtıcı hayvanların bağırmaları işitilmeye başladı.

Kraski o kadar korkuyordu ki, bütün bu tehlikeleri bir avuç elmasa sahib olmak için göze almış olmasına pişman oluyordu. Hele koca bir kara yılan çıkınca ne yapacağını büsbütün şaşırdı. Son gayretini kullanarak etrafına bakındı ve kurtuluşu kendisini dikenli çalılıkların arasına atmakta buldu. O kadar korkaktı ki boynundaki tüfeğini, elindeki tabancayı yanında niçin taşıdığını bile düşünemiyor, bunların tehlike anında iş göreceğini aklına bile getirmiyordu.

Çalılıkların arasında bir müddet hareketsiz kalan Kraski, yılanın artık ortadan kaybolduğunu düşünerek yavaş yavaş başını uzattı ve dışarı çıktı. Tehlikeyi atlatmıştı. Fakat hiç de ucuz kurtulmamıştı. Yüzü, gözü, elleri yara bere içinde idi. Çalılar her tarafını yırtmış, elbiselerini parça parça etmişti. Bundan başka, saklandığı yerde üzerine bir alay da karınca üşüşmüştü ki bu muzip hayvanlar onu biran rahat bırakmıyorlar, elbiselerinden içeri dolarak sanki vücudünü yiyip bitirmek istiyorlardı.

Kraski bir korkudan kurtulmuş bir korkuya tutulmuştu. Hattâ o dakikada sorarsanız karıncalar kendisini yılandan daha fazla korkutuyordu. Yağmurdan kaçarken doluya tutulmak diye işte buna derlerdi.

Hakikaten, karıncalar rahatsızlık vermesini çok iyi biliyorlardı. Elbiselerinden içeri girerek bütün vücudünü sarmışlar, her tarafını ısırmaya, gıdıklamaya başlamışlardı.

Korkak kahraman buna daha fazla dayanamadı ve elbiselerini fora ederek bir don bir gömlek kaldı. Ceketini, pantalonunu karıncalardan temizlemenin kabil olmıyacağını görerek onları orada bıraktı ve tüfeğini, tabancasını, elmas çantasını alarak, acaip bir kılık kıyafette yola düzüldü.

Akşama kadar böyle gitti. Fakat yola çıktığına da çokdan bin kere pişman olmuştu. Lâkin, ne yapsın! Yiğitliğe leke sürdürmek istemiyor, ne olursa olsun yola devam etmekte inat gösteriyordu.

Akşam oldu, ortalık serinledi. Bir don bir gömlekle olduğu için tirtir titremeğe başladı. Karnı da müthiş acıkmıştı. Adamcağızın tüfeği, tabancası vardı amma, kaç para eder: Ateş etmesini beceremiyordu ki av hayvanı avlasın da karnını doyursun. İnsanda ne kadar vasıta olursa olsun cesareti olmazsa bir iş yapamaz.

— Devamı 11 inci sahifede —

PAZVANT

Yazan: REŞAT EKREM KOÇU

— 8 —

. Geçen sayıdan devam .

Ertesi sabah Demirbaş Hasan Pehli. ran ile Yetim Ahmedin handan ayrılışı ok hazin oldu. Kara Bali Bey:

"Çocuk bizim değil sizindir! Evvel Allah sonra Mustafa Paşa ile sana em nel" dediği zaman, Muslu ağa da boğuk bir sesle:

— Çocuk bizim değ'l, sizindir!..

Diye tekrar etmiş ve sonra Ahmede dönerek:

— Ahmet.. Gel heybeni hazırlıyalım!. Demişti.

Hancı önde çocuk arkada Muslu Ağa. nın odasına gitmişlerdi. Hanın asıl yapı. sının üstünde kule gibi ayrı bir taş mer. divenle çıkı'an bu odaya handa "cihannü. ma„ derlerdi; kalın demir kapısı top ile yıkılmıyacak kadar sağlamdı. İçinde„ eş. ya olarak: Bir köşede Muslu Dedenin toplanmış kaldırılmış döşeği, bir kocaman testi, bir köşede demir çemberli büyük bir sandık, bir köşede kocaman bir yay ile bir ok torbası, yere döşenmiş bir rasır ile bir yatağan, yere döşenmiş bir rasır ile bir kaç parça Macar kilimi vardı.

İçeri girince, Muslu Dede kapıyı ka. padı; kuşağından bir deste anahtar çıkar. dı; demir çemberli sandığın paslı sesler çıkaran kilitlerini açtı. Yetim Ahmet, bu sandığın açıldığını ömründe ilk defa gö. rüyordu.

Muslu Dedenin sandığı, içinde bin bir çeşit şey bulunan bir mağaza gibiydi. İh. tiyar, evvelâ sandığın üstünde duran hiç kullanılmamış, yepyeni, iki heybeden biri. ni aldı; dallı ve çiçekli nakışları o kadar güzeldi ki, böyle bir heybeye sahip ola. cağı için gözlerinde bir sevinç ışığı be. liren Yetim Ahmet, fısıltı ile:

— Dede!.. Bu heybe benim mi ola. cak?.

Diye sordu. İhtiyar cevap vermedi, çocuğa, yanı başında diz çökmesi için i. şaret etti:

Muslu Ağanın sandığı, on tane çıp. lak dedeyi tepeden tırnağa kadar giydirip kuşaacak eşya ile dolu idi. Hancı önce iki güzel şal kuşak çıkardı; bunlar, kırmızı i. pekendi, üzerlerine altın tellerle çiçekler işlenmişti; ihtiyar:

— Bunun biri senin biri Hasan pehl. vanın!.. dedi. Birini heybenin bir gözüne yerleştirdi, öbürünü de pehlivana vermek üzere bir kenara koydu:

— Bu şallar, bana merhum Koca Rüs. tem Paşa yâdigârıdır (1), sen büyüdüğün zaman kuşanırsın!

Sonra bir top gömleklik bürümcük çıkardı, Yetim Ahmet o zamana kadar bez gömlek giyerdi:

— Budine varınca bundan iki gömlek kestirirsin!. Gayri sana bez gömlek giymek yaraşmaz!.

İki deste çorap çıkardı: Bir destesi tire, bir destesi yün çoraptı. Kimisi beyaz üzerine kırmızı çiçekli, kimisi de kırmızı üzerine beyaz çiçekliydi. Muslu Ağa, bun. lardan kırmızı üzerine beyaz çiçekli bir çift çorap ayırdı:

— Bunu yarın giderken giyersin!.. Budine varır varmaz da ayağına bir çift Budin yemenisi ile bir çift Budin çizmesi lırsın!...

Muslu Ağa, heybenin bir gözünnü, al, kumaş, çoraplar, çevreler, uçkurlar; kuşaklar; oyalı baş yemenileri ile tıka basa doldurdu. En sonunda sandığın bir köşesinden meşinden bir altın kemeri çı. kardı, çocuğu karşısına alarak belden yu. karı çırıl çıplak soydu, kemeri çocuğun beline, sımsıkı, kendi eliyle sardı:

— Bu kemerin içinde yüz altın var oğlum.. Başın daralmadıkça el sürme.. Dünyanın bin bir türlü hali vardır oğ. lum..

Yetim Ahmet dedeliğinin elinden öp. tü. Çocuk ağlıyordu, gözünün yaşları ih. tiyarın eline dökülmüştü.

Hancı sağ avucunun içindeki, çocu. ğun sağ elini bırakmadı. Demir sandığın bir köşesine soktuğu sol eliyle küçük bir çıkın çıkardı açtı, Ahmedin gözleri bir. denbire bir altın ve elmas parıltısı ile karşılaşıp kamaşır gibi oldu. Bu çıkının içinde, üzeri sıvama elmas döşenmiş al. tında bir pazvant, bazuya takılan bir nişan bağı vardı. Muslu besmele çekerek çocuğun sağ omzunu sıvazladı. ve bu pa. zuvandı, koltuk altına yakın onun çıplak bazusuna bağladı. Yetim Ahmet, heyeca. nından derin, derin soluyordu.

Muslu Ağa işini bitirdikten sonra:

— Oğlum, bu pazuvandı kolundan hiç çıkarma!.. dedi. Bu, sana, babanın bı. raktığı nişandır; dağ dağa kavuşmaz, in. san insana kavuşur.. Belki bir gün bu. nunla o adamı bulursun!..

Yetim Ahmedin gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi açıldı, boğazına bir hıçkırık tıkandi, boğuk bir sesle:

— Benim babam sağ m?.. Diye sor. du:

Muslu ağa hemen cevap vermedi. Ço. cuğu bağrına çekti kollarının arasında sıktı, onu saçlarından, alnından, yanakla. rından öptü:

— Bilmiyorum.. dedi.. Seni dere bo. yundaki ağaçların altında bulduğum gün bu çıkın da yanı başında duruyordu..

Çıkının içinde bir de kâğıt parçası vardı; Muslu Ağa, tepeden tırnağa kadar kulak kesilen çocuğa, bu kâğıdın üzerin. eki yazıları da ağır ağır okudu:

"Çocuğum, oğlan olursa, on üç on dört yaşına kadar büyütürsün.. Sonra bu pazvandı koluna bağlayıp Kızıl elma yo. luna salarsın.. sağ kalırsam„ bir gün el. bet bulur kavuşurum.. çocuğum kız olur. sa, bu pazvandı satarsın, ona cihaz düzer kuşarsın!..„

Yetim Ahmet, heyecanından deli gibiy. di: Ona elmaslı bir pazvant bırakan ba. bası kimdi acaba?!.. Kızılelma yolunda babasını bulabilecek miydi .. Arkası var

(1) Kanuni Süleymana on beş yıl vezirlik yaptı; Kanuninin ayni zamanda damadı idi. Türk yurdunda bir çok cami. ler, hanlar, hamamlar yaptırmış büyük bir Türk devlet adamıdır. İsetnbulda Tah. takalede kendi adıyle anılan Mmar Sinan tarafından yapılmış bir camii vardır ki içi eşsiz güzellikte çinilerle süslüdür.

Alacan bilmece kuponu 28

DALAYLAMANIN Sarayında
REISIMIZI ÖLDÜREN MUHAKKAK O KIZDIR. HER HALDE PEK UZAKLARA GITMEMIŞ OLACAK SARAYI ARAYALIM BULURUZ
EYVAH! MIN,LIYI ELE GEÇIRECEKLER
LO PING ADINI ALMIŞ OLAN KUBILAY DA ONLARIN ARASINA KARIŞIYOR
SARAY ADAMLARININ EN YAŞLISI OLDUĞUM IÇIN BAŞINIZA GEÇIYORUM HAYDI KIZI ARAYACAĞIZ
BEN ARAMADIK YAN BIRAKMADIM HIÇ BIR YANDA YOK
BELKI SEN BIR KORIDORDAN GEÇERKEN O ÖTEKI YANDAN GEÇMIŞTIR AYRI AYRI KOLLARDAN ARAYALIM
BURADA DA YOK GIDELIM ARTIK
ÖBÜR YANLARI ARAYAN ARKADAŞLARI BEKLE
SANDIKLARIN BULUNDUĞU YERE GELDILER
IŞTE GELDILER YANLARINDAKI KIM
YER ALTINDAKI GIZLI YOLLARIN BEKÇISI ILE BIRLIKTE GELDIK. O OLMASAYDI YOLU BULAMAZDIK.
KIZI BIR YERDE YOK.
NASIL OLUR? NEREYE GITTI ÖYLE ISE?
BOŞ SANDIKLARA BAKTINIZ MI?
KORKTUĞUM BAŞIMA GELDI
DEMEK BOŞ SANDIKLAR DA VAR HA?
ELBETTE! BÜYÜKLERDEN ÖLEN OLURSA GÖMMEK IÇIN BIRKAÇ BOŞ SANDUKA AYIRMIŞTIK. BUNLARIN KAPAKLARI AÇIKTIR DOLU OLANLARIN ISE KAPAKLARI SIYANMIŞTIR
MIN,LI BUNUN IÇINDE BUNA BEN BAKARIM
BAKTIM KIMSE YOK
KAPAĞI ARALAMA ILA GÖRÜLMEZ IYICE AÇ DA BAKALIM.
2
ARKASI VAR

KAZANANLAR

üncü sayı bilmecenin çözülüşü,, "Mühendisin gittiği yollar aynı idi. …saat 20 dakika 80 dakika eder,, idi.

DOĞRU ÇÖZENLER

— Ali Ürün, Demirciler arasında …ır, Tarsus. 2 — Tuat Güzel, Mesih … caddesi Behram paşa mahallesi çık. …okak No. 2 Diyarbakır. 3 — Meh… Karşıyaka 2 nci orta okul S/c No. …arşıyaka İzmir. 4 — 815 Güzide, or… S/1 A. Aydın. 5 — Muazzez, Se… mahallesi Dursun Efendi geçidi No. Samsun. 6 — Kemal, Ziraat mücade… …nuru oğlu Uşak. 7 — Doğan, Fatih … Do'ap sokak N. 7 İstanbul. 8 — …t, Fatih 6 ncı ilk okul sınıf 4 C. No. …stanbul. 9 — Orhan, posta kutusu …kişehir. 10 — Nejat, Bölge sanat o… … D No. 715 Konya. 11 — Pakize, … Ayrancı bağları No. 42 Ankara. …mran, 1 inci orta okul II B. Bursa. Yusuf, Ortaokul sınıf I B No. 81 … 14 — Nerdi, Atatürk bulvarı Ye… …Ap. No. 161 Yenişehir Ankara. 15 — …n, Akaryaşı Kış caddesi No. 33 O… …pazarı Eskişehir. 16 — Selçuk, Orta … sınıf 1 A. No. 1096 İsparta. 17 — …mir, lise sınıf 4 şube D. No. 522 Si… 18 — Turhan, Kumkapı Nişanca Ha… … Mescit sokak No. 38 İstanbul. 19 — …n, Fatih Çırçır camj Hasan sokak …5 İstanbul. 20 — Nezihi, Silivri kapı caddesi No. 119 Samatya İstanbul. 21 — Hızır, Kalamış Fener caddesi Osman kaptan apartman No. 3 İstanbul. 22 — Atillâ, Tabaklar mahallesi Mudurnu caddesi No. 45 de Bolu. 23 — Raşit, Melek Ap. No. 1 Ayazpaşa İstanbul. 24 — Hikmet, Galata Köprübaşı han önünde Rizeli. İstanbul. 25 — Turran, Beşiktaş Birinci orta okul sınıf 2 C No. 23 İstanbul. 26 — Fikret, Orta okul sınıf 2 C No. 249 Çanakkale. 27 — 558 Recep, Karagümrük İstanbul. 28 — Metin, orta okul sınıf 1 A No. 168 Çatalca. 29 — Faruk, Kurtuluş ilkokulu sınıf 4 No. 160 Kütahya. 30 — Nüzhet, Cebeci Yeni Acun sokak No. 9 Cebeci Ankara. 31 — Kadri, Boğaziçi lisesi sınıf 9 C No. 751 İstanbul. 32 — Şükrü, Ulu Gazi ilk okulu sınıf 4 şube A No. 158 İzmit. 33 — Sadi, Haydarpaşa İbrahim ağa mahallesi Çeşme sokak No. 9 İstanbul. 34 — Muammer, Birinci beyler sokak No. 33 Erkek talebe yurdundan İzmir. 35 — Ekrem, Kethüda mahallesi 26 ncı sokak No. 48 Akhisar. 36 — Anastas, Beşiktaş Köyiçi Orta bahçe İhlamur caddesi No. 44 İstanbul. 37 — Ahmet, Aksaray Yenikapı Orta okulu sınıf 1 E No. 685 İstanbul. 38 — Namık, Atatürk Bulvarı Fil yokuşu Musa Bey sokak No. 16 Ankara. 39 — Ayhan, Küçükçarşı Belediye çıkmazı No. 139, Kütahya. 40 — Turan, Göztepe Rıdvan paşa sokak No. 17 İstanbul.

Bilmece

Ç. L..R	...Ğ .K	H..v.l.d.!
..Ş.N..İ	K..	U. A.L.M

Yukarıda gördüğünüz noktaların yerlerine öyle heceler koyunuz ki bugünlerle ilgili hepimize düşen vazifeyi gösteren cümle meydana çıksın.

DİKKAT:

1 — Çözülerinizi, bilmece kuponumuzla birlikte bir zarfın içine koyunuz.

2 — Zarfı yapıştırmayınız.

3 — Üstüne yalnız (60) paralık pul yapıştırınız.

4 — Adresi de şöyle yazınız: (Afacan 617).

28 inci Bilmece işyarlığı — Posta kutusu

Ülkü Kitap Yurdu

İSTANBUL

T A R Z A N

Baş tarafı sahife 8 de

…Kraski, geceyi geçirmek için bir ağaç …ğuna girdi ve soğuktan, açlıktan …e titriye uyumaya çalıştı. Uykudan …ri kapanıyor, tam dalacak gibi olu… …fakat etraftan bir ses işiterek hemen …rini açıyordu.

Nihayet sabah oldu ve Kraski yeni… …yola koyuldu.

Otuz saattenberi ağzına bir şey koy… …ıştı. Karnı son derece acıkmıştı ve … yol yürüyemiyecek bir hale gelmiş… …u sırada birdenbire, uzaktan bir ta… … insan sesleri işitti. Kulak kabartıp …di: Evet, ormandan bir takım insan… …geçiyordu. Fakat bunlar kimledi? …ulacak kimseler mi idi? Yoksa ken… …e faydaları dokunacak adamlar mı? … bir türlü kestiremiyordu.

Yere yatarak, sürüne sürüne orma… …açıklık bir yerine geldi ve buradan, …ı gözetlemeye başladı. O zaman, gö… …e orta yerdeki bir kulübe ilişti. Dik… …i bakıp biraz daha kulak kabartınca …uşmaların bu kulübeden geldiğini an… … Oraya gidip gitmemeğe henüz tama… mile karar veremeden, öyle duruyor ve konuşulanları dinliyerek bunlardan bir sonuç çıkarmıya çalışıyordu.

Bir aralık, kulübeden gelen sesler arasında bir kadın sesi bulunduğunu ayırt etti ve daha fazla canlanarak meraka düştü. Daha iyi dinledi ve nihayet kulübede bir kadınla bir erkeğin bulunduğunu ve bunların karşılıklı, biraz kavga eder gibi konuştuklarını anladı.

Bunun üzerine, gözleri faltaşı gibi açıldı ve kendi kendine:

"Ben bu sesleri tanıyorum!,, dedi.

Evet, tanımıştı. Kulübeden gelen seslerden biri Esteban'ın, öteki de Flora'nın sesi idi. Halbuki Esteban'ı onlar ölmüş biliyorlardı. Flora da kaybolmuştu. Demek ki iki eski ahbabı buluşmuşlar ve burada yine yanyana düşmüşlerdi.

Kraski kulübedekilerin Esteban'la Flora olduklarına iyice hükü̈m verdikten sonra hemen saklandığı yerden çıktı ve açık olduğunu unutmuştu. Bu yaban ororaya doğru koştu. Esteban'la aralarının manında tanıdık bir ses işitmek onu o kadar sevindirmişti ki artık, başka bir şey düşünemiyordu.

Esteban onu görünce kulübenin kapısında dona ka…ıştı. …nun omuzunun üzerinden bakan Flora da şaşırmış kalmıştı.

Kraski gülümsiyerek:

— Beni tanıdınız mı? dedi. Ben Karl Kraski değil miyim?.,

Flora ona doğru ilerlemek istedi. Fakat Esteban onu kolundan tutarak:

— Dur, dedi. Benim ona soracaklarım var.

Sonra Kraski'ye döndü:

— Buralarda ne arıyorsun? diye sordu.

— Deniz kıyısına gitmek üzere yola çıktım.

— O halde yolun açık olsun. Şu taraftan gidersen doğru deniz kıyısına çıkarsın. Hadi güle güle. Burada işin yok senin!

Kraski şaşırıp kalmıştı. Bitkin bir durumda olduğu için daha fazla soğukkanlılık gösteremedi. Ağlayıp sızlamaya başladı:

Arkası var

…İstanbul — Ankara caddesi. …asıldığı yer: Tan Matbaası. Ç…ran: Ülkü kitap yurdu. Ankara caddesi: 72 Sahibi ve umumî neşriyat müdürü: Ömer Lûtfi TARHAN Müessisi: M. Faruk GÜRTUNCA.

Doktor Faust
HAYAL ÜLKELERİNDE
ÇABUK OL FAUST DAHA HIZLI YÜRÜYEMEM
DERE NERDEYSE YÜKSELECEK VAGNER
BÜYÜK BİR BİLGİN OLAN DOKTOR FAUST BİR GÜN ARKADAŞI VAGNERLE KIRDA DOLAŞIRKEN BİR KÖPEK BULUP EVE GETİRİR.
İŞTE GELDİK EVİMİZE BİRAZ SONRA ATEŞİN KARŞISINDA ISINIRIZ.
FAUST ARKADAŞI VAGNERDEN AYRILARAK KÖPEKLE EVE GELİR.
GEL BAKALIM ZAVALLI HAYVAN ISIN BİRAZ.
NE YAPIYORSUN
İŞTE KARŞINDAYIM DOKTOR FAUST SİZİ SAYGIYLA SELAMLARIM!
MEFİSTOFELES!
ARKASI VAR